

Theo 'Heinz' van den Hoogen
1937 - 2015

Afscheid van Rotterdams beroemde zwerver

ROTTERDAM | 'Heinz', Rotterdams beroemde zwerver, is dood. Maandag stierf hij in zorgcentrum De Leeuwenhoek aan de gevolgen van een longziekte. Hij werd 78 jaar.

Vanaf eind jaren '60 tot begin jaren '90 was Heinz (baard, helblauwe ogen, legerjas, veterlaarzen) niet weg te denken uit het stadscentrum. Je kon hem vinden bij het oude Centraal Station, de McDonald's aan de Coolsingel en station Hofplein, gebouwen die Heinz heeft overleefd.

Wie hem niet kende, was misschien op zijn hoede voor de in zichzelf gekeerde woeste verschijning, maar de echte Rotterdammer wist dat de zwerver bij 010's inboedel hoorde. 'Heinz' kreeg een kwartje, een gulden of een knaak voor een bak koffie en een pakje shag. Bedelen deed hij niet, 'Heinz' heeft zijn hand nooit opgehouden, maar de giften kwamen goed uit. Hij was een kettingroker. 'Heinz' was met mysterie omgeven. Omdat hij hoofdzakelijk Duits sprak - 'Heinz' was permanent druk in gesprek met zichzelf of een denkbeeldige figuur, sommigen beweerden met zijn moeder - werd er gezegd dat hij een geflippte, ges-

deserteerde Duitse soldaat was. Iemand anders zei dat hij een aan lagerwal geraakte Duitse arts was.

De werkelijkheid is dat 'Heinz' op 4 februari 1937 in het Nederlandse Naarden werd geboren als Theodorus Martinus Georg Herbert van den Hoogen. In 1939 vertrok het gezin om economische redenen naar Duitsland. Een jaar later stierf vader

Van den Hoogen door een bedrijfsongeval. Heinz' moeder bleef in Duitsland hangen. Ze had emplooi in een drukkerij en kon dankzij de inkomsten daarvan haar twee zoons grootbrengen. De vakanties werden in Nederland bij familie gevierd. Met zijn broer Georg had 'Heinz' lang een symbiotische band. Ergens in de jaren '60 moet 'Heinz' in Rotterdam zijn blijven hangen. Een dak boven zijn hoofd had hij niet. 'Heinz' haalde zijn eten en drinken uit prullenbakken en bestond van wat hij kreeg. Hij sliep op straat. Dat werd door de politie gedoogd. Overlast gaf hij nooit.

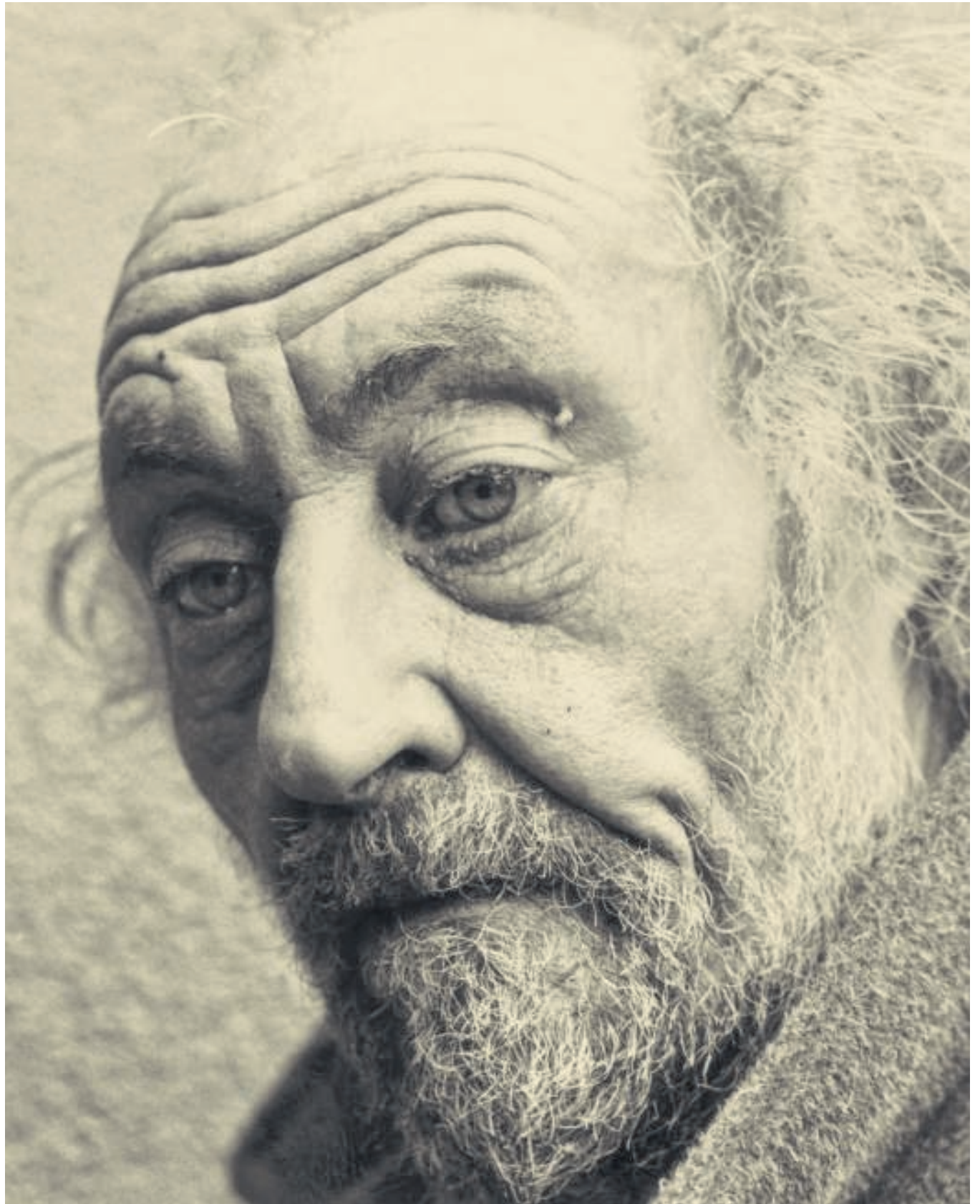
Dagopvang

In 1983 kwam hij bij Van Speyk terecht, de dagopvang voor dak- en thuislozen. Daar, aan de Heer Vrankestraat in het Oude Noorden, leerde medewerker Niek Smith hem kennen als 'een ontzettend, vriendelijke oude baas' die elke dag koffie en een koek kwam halen. Slapen deed 'Heinz' in de buurt van de Hofbogen, daar had hij zijn geheime plekjes.

Pas in 1993 kwam 'Heinz' in De Nok terecht, een sociaal pension voor mensen met flinke psychiatrische problemen. Daar werd schizofrenie vastgesteld.

▲ Heinz kort voor zijn overlijden. FOTO MARGI GEERLINKS

▲ 'Heinz' in de periode dat hij bij de dagopvang Van Speyk verbleef. FOTO TON TE BRAAKE

Ergens in de jaren '60 moet 'Heinz' in Rotterdam zijn blijven hangen

Voor het eerst in 25 jaar had 'Heinz' een eigen bed (en een kamertje).

Met plezier bleef hij de dagopvang Van Speyk bezoeken. Hij was tevreden met zijn nieuwe status. 'Heinz' kon overstuur raken als het over de oorlog ging, merkte Niek Smith. Waarschijnlijk is 'Heinz' als kind geconfronteerd met geallieerde bombardementen op Solingen.

Brieven

In Van Speyk schreef 'Heinz' brieven aan zijn broer Georg die hij uit het oog was verloren. De tragiek is dat Georg vanuit Duitsland intensief naar zijn broer op zoek is geweest. In 2002 probeerde hij hem via het consulaat in Den Haag op te sporen. Tevergeefs. In 2009 stierf Georg zonder zijn broer Theo ('Heinz') te hebben gevonden.

Het is een fijn idee dat 'Heinz' op zijn sterfbed te horen heeft gekregen dat zijn broer ook naarstig op zoek geweest is naar hem en dat hij zo gemist is. Dat die finale boodschap doorkwam was te danken aan fotograaf Marge Geerlinks die het afgelopen halfjaar twee, drie keer in de week op bezoek kwam bij Heinz in De Leeuwenhoek. Toen hij afgelopen maandagochtend om tien voor elf stierf, hield Marge zijn hand stevig vast. Zij en Niek Smith zijn niet de enigen die door zijn overlijden erg verdrietig zijn. 'Heinz' wordt maandag om elf uur op kosten van de sociale dienst begraven op de algemene begraafplaats te Crooswijk. Wie de markante Rotterdammer een laatste groet wil brengen is van harte welkom. (Hugo Borst)